

[Energiministeren]

Der var flere af ordførerne, der var inde på, at redegørelsen ikke indeholder noget sprængstof, at den er afdæmpet i sin form. Jeg vil da gerne vedstå, at der ikke med redegørelsen er lagt op til nogen konfrontation. Jeg mener nemlig ikke, at en konfrontation på de energipolitiske områder er ønskelig. Der skal fremdeles samarbejdes på en række væsentlige områder. Jeg tror, det er sådan, at hvis den energipolitiske debat er meget skarp, hvis der er megen larm og strid omkring energipolitiske spørgsmål, så vil det kunne være skadeligt for sagen. Jeg indrømmer blankt, at jeg næppe har de samme evner som min forgænger med hensyn til at holde gemytterne i kog og sætte gang i diskussionen. Jeg savner disse evner – men måske savner jeg ikke disse evner alligevel.

Hr. Poul Nielson var meget inde på spørgsmålet om første runde, hvor han ønsker, at man opbygger et stærkt statsligt olie-selskab, som er med i alle vigtige ærinder. I forbindelse med det forslag, som er fremlagt, om en lovgivning om D.O.N.G. og i forbindelse med oplægget omkring første runde har der afspejlet sig en principiel forskel i synspunkterne mellem regeringen og hr. Poul Nielson med hensyn til, hvor stærkt og selvstændigt et statsligt selskab skal være. Det har vi haft en principiel diskussion om i vinter. Regeringen er afgjort af den opfattelse, at de aktiviteter og den måde, aktiviteterne drives på, skal kunne følges af folketinget, og folketinget skal have mulighed for gennem den ansvarlige minister at gøre sin indflydelse gældende også på disse ting. Her er vi ikke fuldstændig enige, men jeg forventer, at der kommer en afklaring af disse ting i løbet af meget kort tid.

Det gælder også spørgsmålet om første runde, hvor de ting af teknisk art, som har skullet undersøges fra min side, er færdige, og hvor udvalget er blevet orienteret om den situation, som foreligger, sådan at en politisk stillingtagen skulle kunne finde sted i den nærmeste fremtid med hensyn til de principper, som måtte skille partierne i dette spørgsmål. Regeringen anser det for væsentligt, at spørgsmålet om første runde vil kunne være afklaret inden for de nærmeste uger på en sådan måde, at man vil kunne følge nogenlunde den tidsplan, som har været anlagt for det.

Hr. Poul Nielson var inde på spørgsmålet om statslig oliehandel og statslig raffinaderivirksomhed. Det er rigtigt, at vi havde det oppe i efteråret vedrørende Gulfraffinaderiet, som på det tidspunkt var til salg og var tilbudt staten, og hvor den nuværende regering ikke ønskede at gå ind i denne handel. Hvis jeg ikke husker meget forkert, var det måske heller ikke den socialdemokratiske regerings inderste forhåbning at blive indehaver af netop det raffinaderi. Derfor er en del af den diskussion, som føres på det område, måske en lille smule teoretisk.

Hr. Poul Nielson spørger, om den omstændighed, at man fra kuwaitisk side har købt Gulfraffinaderiet og Gulfs aktiviteter i Danmark og Sverige, giver nogen sikkerhed for, at det altid vil blive drevet som raffinaderi. Sikkerhed kan man naturligvis ikke få, garantier kan ikke gives på det område, men det er min bestemte forventning, at det er overtaget med henblik på fortsat drift. De største vanskeligheder og de største trusler over for fortsat dansk beskæftigelse på dette raffinaderi og over for den virksomhed, der har betydning for forsyningssikkerheden i Danmark, ligger i de forbehold, den svenske regering har taget med hensyn til at godkende den del af handelen, som vedrører de svenske aktiver. Nu er det til min glæde faldet ud på den måde, at den svenske regering har tiltrådt handelen, og dermed er det sikret, at raffinaderiet kan drives videre i Danmark, og at vi har fået et element af forsyningssikkerhed ind.

Vedrørende spørgsmålet om statslig oliehandel i øvrigt mener jeg, det er rigtigt, at vi kan gå ind i statslig oliehandel, hvor der er tale om formidling, når nogle parter ønsker det. Jeg tror, at der fremdeles vil være mulighed for, at vi på denne måde kan give et bidrag til forsyningssikkerheden. Men at lade et statsligt olieselskab gå ind i distribution og salg i konkurrence med et betydeligt antal selskaber, der i forvejen har en stærkt skærpet konkurrencesituation, en situation, som vil blive yderligere besværlig i de kommende år, anser jeg for statens vedkommende dels for at være principielt forkert, dels for at være økonomisk risikabelt. Jeg forstår helt enkelt ikke de argumenter, der går i retning af, at det skulle være uden risiko for et statsligt selskab at begive sig ind på disse områder. Jeg henstiller, at man, hvis man får mulighed